

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/707/2022/20022/AK

Katowice, dnia 5 stycznia 2023 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570), oraz art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2022r., Poz. 2000 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania z 18.11.2022r. spółki Waster Sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu przy ul. Na Zapleczu 20, od decyzji działającej z upoważnienia Prezydenta Miasta Siemianowice Śl. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Siemianowice Śl., z 31.10.2022r. o nr. spr. RS.6220.17.2022, o następującej treści:

„odmawiam

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Prowadzenie instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 ton poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12 oraz magazynowanie odpadów innych niż niebezpieczne”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu w dniu 5 stycznia 2023 r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję i umorzyć postępowanie organu I instancji w całości

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł jak to wskazano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji przedstawił motywy przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Od decyzji tej zostało wniesione odwołanie przez spółkę Waster Sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu przy ul. Na Zapleczu 20, która w odwołaniu tym w pierwszej kolejności cofnęła wniosek o wydanie decyzji środowiskowej dla planowanego przedsięwzięcia, w drugiej kolejności podniosła zarzuty co do wydanej decyzji i nie zgodziła się ze stanowiskiem zajęтым w sprawie przez organ I instancji. W związku z tym wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości na podstawie art. 105 § 1 kpa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości na podstawie art.86d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 1029 z późn. zm.)

Odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane przez organ I instancji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Po wpłynięciu odwołania do organu odwoławczego, Kolegium przystąpiło do jego zbadania i stwierdziło, że jest ono dopuszczalne. Następnie przystąpiło do zbadania terminu do wniesienia

tego odwołania i wezwało, pismem z 6.12.2022r., organ I instancji do nadesłania zwrotnego potwierdzenia odbioru lub innego dowodu wykazującego doręczenie i sposób doręczenia zaskarżonej decyzji organu I instancji stronie – spółce Waster Sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu przy ul. Na Zapleczu 20, w celu zbadania czternastodniowego terminu do złożenia przedmiotowego odwołania przez stronę.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie organ I instancji pismem z 13.12.2022r. nadesłał wydruk karty informacyjnej zwrotnego potwierdzenia odbioru ww. decyzji przez stronę. Po analizie tego dokumentu Kolegium stwierdziło, że odwołanie zostało wniesione w terminie.

Następnie Kolegium przystąpiło do rozpatrzenia odwołania i zawartego w nim wniosku o cofnięcie wniosku o wydanie decyzji środowiskowej dla planowanego przedsięwzięcia i stwierdziło co następuje:

Podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 1029 z późn. zm.) - dalej: ustawa – oos”. W myśl art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kwalifikacja przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko następuje w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r., Poz. 1839).

Stosownie do art. 74 ust. 1 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia; (pkt 1)
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym

mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a);

- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a (pkt 6).

W myśl ust. 2 tego artykułu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 2 tego artykułu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. (...).

Z kolei podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Natomiast zgodnie z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części,

organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Kolegium wyjaśnia, że charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygania tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147). Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex). W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po analizie stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdziło, że zachodzą podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości w trybie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Ze złożonego odwołania strony - spółki Waster Sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu przy ul. Na Zapleczu 20 wynika, iż cofa ona wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Prowadzenie instalacji do magazynowania odpadów niebezpiecznych o całkowitej pojemności ponad 50 ton poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12 oraz magazynowanie odpadów innych niż niebezpieczne”. Wystąpienie z takim żądaniem nie wymaga uzasadnienia, niemniej jednak strona podała przyczyny, dla których zdecydowała się na wycofanie wniosku w sprawie.

Za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17.05.2022r., sygn. akt I GSK 2547/18, (publ. LEX nr 3363217), który Kolegium w pełni podziela, wskazać

przyjdzie, że [cyt.:] „Konsekwencją panowania w postępowaniu administracyjnym wszczętym na wniosek zasady dyspozycyjności jest to, że w zasadzie strona postępowania może doprowadzić do zakończenia jego biegu w każdym czasie. To strona jest bowiem dysponentem przedmiotu postępowania w postaci skierowanego do organu administracji żądania, które może w granicach prawa modyfikować, bądź cofnąć aż do momentu wydania decyzji. Wycofanie wniosku o wszczęcie postępowania skutkuje stanem jego bezprzedmiotowości i obliuguje organ na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. do wydania decyzji umarzającej to postępowanie bez obowiązku badania powodów zajęcia przez stronę takiego stanowiska procesowego.”

W świetle powyższego wskazać przyjdzie, że w przedstawionym stanie faktycznym występują okoliczności przewidziane w art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadniające uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania administracyjnego w sprawie w całości zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie bowiem z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie administracyjne z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w całości lub w części. Jeżeli okoliczność taka zostanie stwierdzona na etapie postępowania odwoławczego przez organ II instancji, organ ten uchyla zaskarżoną decyzję i umarza postępowanie pierwszej instancji, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem sądów administracyjnych organ odwoławczy może podjąć w trybie art. 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego decyzję o umorzeniu postępowania tylko wówczas, gdy zachodzą okoliczności wskazane w art. 105 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ umorzenie postępowania w wypadku uchylenia decyzji organu I instancji jest dopuszczalne tylko w powiązaniu z treścią art. 105 kodeksu postępowania administracyjnego (wyr. NSA z dnia 11 czerwca 1981 r., SA 1031/81, ONSA 1981, nr 1, poz. 60; por. także wyr. NSA z dnia 9 lutego 1999 r., III SA 1591/98, niepubl.). W wyroku z dnia 18 kwietnia 1995 r., (SA/Łd2424/94, ONSA 1996, nr 4, poz. 80) Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że [cyt.:] „Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy”. Oznacza to, że bezprzedmiotowość postępowania powstaje wtedy, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, co powoduje, że organ nie może wydać orzeczenia załatwiającego sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Bezprzedmiotowość postępowania powstaje bądź z przyczyn podmiotowych bądź przedmiotowych, które mogą być wywołane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. O bezprzedmiotowości postępowania w sprawie można zatem mówić, gdy zachodzi brak jego strony lub brak przedmiotu, czyli gdy brak jest podstaw prawnych i faktycznych do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy. Przykładem uzasadniającym uchylenie decyzji i umorzenie postępowania może być sytuacja, gdy został cofnięty wniosek zawierający żądanie wydania decyzji w sprawie.

W przedmiotowej sprawie strona - spółkę Waster Sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu przy ul. Na Zapleczu 20 w postępowaniu odwoławczym wycofała wniosek o wydanie decyzji środowiskowej dla planowanego przedsięwzięcia zgodnie z zasadą dyspozycyjności, w myśl której jest ona dysponentem przedmiotu postępowania w postaci skierowanego do organu administracji żądania. Zadecydowanie o wycofaniu tego żądania skutkuje stanem bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego (brak przedmiotu rozstrzygnięcia) i obliuguje organ administracyjny na podstawie art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego do wydania decyzji umarzającej to postępowanie, gdy zaś nastąpi to na etapie postępowania odwoławczego do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, co w niniejszej sprawie nastąpiło.

Jednocześnie wskazać, przyjdzie, iż Kolegium badając przedmiotową sprawę nie mogło odnieść się do zarzutów podniesionych w odwołaniu, jako że decyzja niniejsza wydana w postępowaniu odwoławczym będąc orzeczeniem wyłącznie procesowym, nie może ich

rozstrzygać. Skutki tej decyzji mają charakter jedynie procesowy i nie kształtują stosunku materialnoprawnego, tym samym Kolegium nie mogło się wypowiedzieć, co do zarzutów odwołującej się strony.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2022r., Poz. 329 z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy – o oś w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek-Dziwoki

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

C Z Ł O N E K
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki

Otrzymują:

- 1/. Waster Sp. z o.o. 87-100 Toruń, ul. Na Zapleczu 20
- 2/. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy - o oś x 2
- 3/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10
- 4/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
- 5/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Katowicach, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
- 6/. Prezydent Miasta Siemianowice Śl., 41-100 Siemianowice Śl., ul. Jana Pawła II 10 wraz z aktami
- 7/. Aa -BE 10